



Шановні друзі!

Проїде ще небагато часу і під бадьорий передзвін курантів ми ввійдемо у Новий 2012 рік. У цьому нескінченному плині часу і чеканні моменту переходу стрілок годинника в новий часовий простір є якась магія. Та це магія, на яку ми чекаємо, яку ми сприймаємо, яка нам приємна.

Проте чекання і бездіяльність – не притаманні київським політехнікам. Ми живемо, працюємо, творимо.

Рік, що минає, ввійшов до нашого літопису як рік сподівань та звершень. Сподівань на краще та звершень у всіх сферах нашого багатогранного життя.

Наш колектив досягнув великих успіхів у науковій роботі, у навчанні та вихованні наших студентів, якими я дуже пишаюся.

Студентська молодь – це найактивніша частина нашого потужного і дружнього колективу. Це наше майбутнє, якому я вірю і яке не підведе за будь-яких обставин. Я вірю в наших мудрих професорів та співробітників, викладачів та аспірантів, які своєю звитяжною працею створюють основу для успішного майбутнього життя.

У новому році на нас чекають нові завдання, нові цілі, нові досягнення. Я впевнений, що з цим ми успішно справимося.

Бажаю вам міцного здоров'я, наснаги, нових творчих здобутків та здійснення всіх ваших мрій і задумів.

*З найкращими побажаннями, щиро ваш
М.З. Згуровський, ректор НТУУ "КПІ"*



СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

- 1 Новорічні міні-інтерв'ю
- 1 Ялини були не завжди
- 3 Викладач-дослідник Н. Недашківська
- 2 Стипендіати Президента України з ФММ
- 3 Результативні та мобільні
- 2 Результати другої осінньої атестації
- 3 Конкурс і бюрократичні ігри
- 4 Програма ERASMUS MUNDUS в КПІ
- 4 Містер КПІ-2011
- 4 На фабриці ялинкових іграшок



П.О. Касьянов, д.ф.-м.н., завідувач науково-дослідної лабораторії нелінійного аналізу диференціально-операторних систем ННК "ІПСА"

– Павле Олеговичу, у Київській політехніці Ви наймолодший (29-річний) доктор наук. Чим для Вас пам'ятний рік, що минає?

– Кажуть: як рік зустрінеш, так і проведеш. У моєму випадку початок року знаменний врученням диплома доктора фізико-математичних наук. Потім – атестата доцента. А протягом року, завдяки наполегливій праці колективу науково-дослідної лабораторії нелінійного аналізу диференціально-операторних систем ННК "ІПСА", яку я очолюю, під науковим керівництвом М.З. Згуровського було отримано ряд нових цікавих наукових результатів, що дозволило вийти на широкий спектр застосувань і встановити міжнародне співробітництво з низкою іноземних університетів та великих навчально-наукових центрів.

– Що Ви очікуєте від нового року?

– У нашого молодого колективу багато цікавих ідей, задумів, планів. Маю надію, що в наступному році багато з них будуть втілені в життя з максимально позитивним результатом.

– Ваші побажання читачам.

– Хочу побажати усім в новому році міцного здоров'я, щастя, радості, натхнення, успіхів, благополуччя, творчої наснаги. Нехай збудуться найзаповітніші мрії й реалізуються найсміливіші плани.

Новорічні міні-інтерв'ю



Ю.В.Новицький, завідувач кафедри спортивного вдосконалення ММІФ

– Юрію Володимировичу, чим запам'ятався рік, що минає?

– Рік запам'ятався більш-менш стабільною працею студентів та викладацького складу, ефективними підходами до наукової діяльності. Я, як спортивний фахівець, бачу, що керівництво ВНЗ та факультетів починають розуміти, що якщо ми не включимо спорт у систему оздоровчих заходів, то вже зовсім скоро матимемо хворих молодих людей і, взагалі, життєво минулим потенціалом. Деякі кроки вперед уже зроблено, і це не може не радувати.

– Що Ви очікуєте від нового року?

– Взагалі, про спорт і здоров'я можна говорити тоді, коли є три складові: інфраструктура, кадри і фінансування. У КПІ кадри є, інфраструктура розвивається, а от фінансування залишається на тому самому рівні, що й було на початку цього століття. Тож сподіваємося на поліпшення фінансування задля здорової нації. Заплановано будівництво деяких спортивних майданчиків до Євро-2012 та баскетбольної першості 2015 року. Головне – зробити все, щоб наші університетські спортсмени стали взірцем для інших студентів, щоб молодь використовувала інфраструктуру КПІ, а не проводила час в кафе, барах тощо.

– Ваші побажання читачам.

– Хотілося б, щоб кожен зробив крок до здорового життя, і щоб цей крок був свідомим.



Ялини були не завжди

Уже багато років на першій шпальті новорічного номера нашої газети поруч з вітанням ректора колективу публікується фотографія зимового Першого корпусу, зроблена за тиждень або місяць до виходу номера. Фотографії не повторюються – знімки робляться з різних точок в різний час доби. Але на них неодмінно має бути Перший корпус і одна або кілька ялин, що ростуть перед ним.

Зрозуміло чому: новорічне свято вимагає певної символіки, а Перший корпус старої архітектури з велетенськими ялинами, що ростуть перед ним, уже давно став символом КПІ. Крім того, взимку, коли дерева стоять голі, коли панують чорні і сірі кольори, зображення зелених ялин на фоні жовтої цегли має святковий вигляд.

Спливають роки, а корпус і ялини ніби невідчужливі часу. Сьогодні вони виглядають майже так само, як десять, двадцять, навіть сімдесят років тому, – якщо судити по фото центрального входу до корпусу, зробленому в 1938 році.

Може здатися, що вони були завжди. Але це не так. Все, що є на території нашого університету – будівлі, доріжки, дерева, куші, з'явилося тут завдяки чийсь праці.

Як відомо, для спорудження Київського політехнічного інституту було відведено земельну ділянку, яку раніше займав військовий полігон (саперне поле).

Продовження на 3,4-й стор. ➔



В.О.Корсаков, заступник голови профкому співробітників КПІ, завідувач лабораторій ПБФ

– Валерію Олексійовичу, чим запам'ятався рік, що минає?

– Цього року в моєму житті відбулася знаменна подія, що підкралася якось непомітно – мені виповнилося 70. Цифра відверто здивувала – і коли воно набігло?..

"Профспілковий" рік був насичений проведенням заходів щодо відстоювання інтересів працівників освіти і науки, організацією літнього відпочинку співробітників КПІ, а завершився проблемами, пов'язаними із закінченням терміну контракту ректора нашого університету і небажанням профільного міністерства оголошувати конкурс на заміщення вакантної посади. Комісія, створена рішенням конференції трудового колективу, до якої входжу і я, вживає енергійних заходів для грамотного виходу із цієї невизначеної ситуації.

У позаслужбовому житті мені додають наснаги рідні – родини дочки і сина, дві внучки й онук, які мені завжди раді.

– Що Ви очікуєте від нового року?

– Наступного року продовжимо заходи і справи, пов'язані із захистом нашої кандидатури на посаду ректора від бюрократичних ігор, із захистом інтересів освітан і науковців у процесі розвитку країни, із забезпеченням професійних інтересів співробітників КПІ.

– Ваші побажання читачам.

– Щиро вдячний усім, хто сприйняв мій ювілей з повагою, увагою і теплом, і, у свою чергу, бажаю політехнікам усього найкращого в житті – частіше і побільше.

ВИКЛАДАЧІ-ДОСЛІДНИКИ

У КПІ зникають стереотипи про несумісність краси і розуму. Автор ще раз у цьому переконалася, познайомившись з доцентом кафедри математичних методів системного аналізу ННК "ІПСА" Надією Іванівною Недашківською.



Н.І. Недашківська

Талант, натхнення, праця

дилася відповіді на кілька запитань.

Мабуть, не зовсім природно розпочинати розмову з чарівною жінкою із запитань про роботу, та все ж, із чим пов'язана Ваша наукова діяльність?

Це, насамперед, математичні методи підтримки прийняття рішень, багатокритеріального оцінювання альтернатив рішень, обробки експертної інформації, системна методологія передбачення, інтелектуальний аналіз даних.

Які серед своїх наукових робіт Ви хотіли б відзначити?

Минулого року у співавторстві з моїм науковим керівником проф. Н.Д.Панкратовою був виданий навчальний посібник "Моделі і методи аналізу ієрархій: Теорія. Застосування" з грифом Міносвіти.

кож результати моїх наукових досліджень були оприлюднені в наукових журналах і доповідях на численних конференціях, приміром, на симпозіумі "ISANP-2011" в Італії.

Зважаючи на таку активну наукову діяльність, думаю, Ви можете похвалитися певними нагородами...

Так, у 2008 році Національна академія наук України нагородила мене відзнакою для молодих учених "Талант, натхнення, праця".

Якщо назвати ще один напрям Вашої роботи, скажіть, які предмети Ви викладаєте?

На 4-му курсі ННК "ІПСА" викладаю дисципліну "Інтелектуальні системи", а на 5-му – "Системи підтримки прийняття рішень".

Відійдемо трохи від теми. Чула, що Вашим хобі є мандри. Яка подорож Вам найбільше запам'яталася?

Так, я дійсно люблю мандрувати, бувати на природі, відчувати єднання з нею. Нещодавно брала участь у велоподорожжі Карпатами.

Ви вже маєте за плечима значні професійні досягнення, що б Ви могли порадити або побажати нашим читачам на шляху до власних цілей?

Мабуть, головне – щоб людині подобалася справа, якою вона займається. Тому що від праці варто отримувати задоволення.

Спілкувалася Ярослава Підвальна

Результативні та мобільні

Наприкінці року прийнято підводити підсумки, і дуже приємно, коли вони вагомі. Зокрема, на кафедрі фізики металів ІФФ. Професора цієї кафедри Світлану Михайлівну Волошко визнано переможцем університетського рейтингу 2011 р.

конкурси дипломних проектів, дипломних робіт і магістерських дисертацій у галузі матеріалознавства та ін. Вихованці кафедри систематично отримують гранти на наукове стажування, приміром, цього року – в Угорщину, Японію, Швецію, Німеччину.

Тож реалізуючи принцип: і чужого научатись, і свого не забувати, вихованці кафедри фізики металів гідно презентують НТУУ "КПІ" у світі та успішно набувають нового досвіду і знань.

Інф. "КПІ"

Стипендіати Президента України з ФММ

Найвищою матеріальною винагородою в державі для студентів вишів є призначення їм академічної стипендії Президента України.

Катерина Деміденко, 4-й курс: Для мене присудження іменної стипендії стало значним особистим досягненням, стимулом до подальшого розвитку та поштовхом до завоювання нових вершин.

Ігор Жадан, 4-й курс: Вважаю за велику честь і відповідальність отримувати іменні стипендії Президента України та депутата Д.І.Андрієвського.

Призначення підвищеної стипендії особисто для мене є свідченням того, що три роки мого наполегливого навчання та наукової роботи відмічені гідною нагородою, адже адміністрація університету й факультету уважно й зацікавлено ставиться до своїх студентів.

Висловлюю щирі вдячність і обіцяю й надалі бути гідним студентом нашого університету, зосередженим на підвищенні рівня своєї освіти та вдосконаленні навичок суспільної діяльності.

Людмила Стадченко, 4-й курс: Я дуже вдячна кафедрі промислового маркетингу, нашому факультету та взагалі КПІ за таку прекрасну можливість отримувати винагороду за свою наполегливу працю.

Юлія Хваль, 4-й курс: Хочу висловити щирі подяки Президенту України та депутату Д.І.Андрієвському за надану можливість отримувати додаткову стипендію.

Для мене така нагорода стала найвищим здобутком за чотири роки наполегливої праці університеті. Це, у свою чергу, є для мене значним стимулом для подальшого навчання та надихає на досягнення ще вищих цілей у науковій роботі.

За інформацією ФММ

Результати другої атестації осіннього семестру 2011/2012 н.р.

У другій атестації осіннього семестру цього навчального року взяла участь 16240 студентів перших чотирьох курсів. За п'ять тижнів, що минули після першої атестації, багато хто з них зумів покращити успішність свого навчання, про що свідчить порівняння результатів двох останніх атестацій.

Серед іноземних студентів у другу атестацію поточний контроль успішно склали 44,2%, а по обох атестаціях – 28,6%. Кількість неатестованих з трьох і більше одних і тих самих дисциплін становить 16,7%, а з усіх дисциплін по обох атестаціях – 0,7%.

Департамент навчально-виховної роботи сподівається, що студенти з розумінням поставляться до результатів атестації і докладуть відповідних зусиль для успішного складання зимової сесії.



За результатами другої атестації, порівняно з першою на 0,9% зменшилась кількість студентів, які неатестовані з трьох і більше дисциплін.



КОНКУРС І БЮРОКРАТИЧНІ ІГРИ

15 грудня в Інформаційному агентстві УНІАН відбулася прес-конференція на тему "Оголошення конкурсу на заміщення посади ректора КПІ: кому закон не писаний". У прес-конференції взяли участь голова профкому співробітників НТУУ "КПІ" Віталій Молчанов, голова профкому студентів НТУУ "КПІ" Андрій Гаврушкевич, заступник голови Наукового товариства студентів і аспірантів НТУУ "КПІ" Валерій Буняк та голова Студентської ради НТУУ "КПІ" Олег Десятов. Причини її скликання зрозумілі з назви: попри всі запевнення і обіцянки про те, що права колективу КПІ в питанні обрання ректора жодним чином не порушуватимуться, конкурсу на заміщення цієї посади Міністерство науки і освіти, молоді та спорту України і досі не оголосило. Це означає, що легітимного очільника університету не має, бо виконувач обов'язків залежить не від волі колективу, а від чиновників міністерства. Понад те, перспективи обрання такого очільника залишаються вельми примарними.

Домогтися від Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України оголосити відповідно до вимог ст. 39 Закону України "Про вищу освіту" конкурс на заміщення цієї посади політехніки намагаються з середини вересня. Однак численні звернення університету щодо вирішення цього питання впродовж довгого часу залишалися без відповіді. Врешті-решт терпеч студентів, викладачів та працівників університету урвався.

24 жовтня питання про вибори і кандидатуру ректора від КПІ було винесено на розгляд конференції трудового колективу. Її учасники прийняли звернення до міністра освіти і науки, молоді та спорту України Дмитра Табачника з вимогою оголосити конкурс на посаду ректора НТУУ "КПІ". Відповіді на нього колектив знов-таки не отримав. Тож 26 жовтня на площі Знать НТУУ "КПІ" відбулися загальні відкриті збори студентів КПІ, в яких взяли участь також науково-педагогічні працівники університету. Ті, хто прийшли на площу Знать, представляли всі факультети, інститути і підрозділи КПІ, і було їх понад 5 тисяч осіб. Учасники зборів прийняли резолюцію, в якій виклали свої вимоги, й вирішили вручити її міністру негайно. Тож вишикувалися в колону і пішою ходою вирушили до міністерства. Там, скупившись біля двометрового паркану і час від часу скандуючи "КПІ" та заклички до міністра вийти до студентів, простояли понад

годину. Нарешті до них вийшов заступник міністра Петро Куликов, який не зміг чітко відповісти на запитання щодо виконання вимог університету, пообіцявши натомість, що доповість про них міністру і що в четвер колектив отримає офіційну відповідь на свої вимоги.

Лише після цієї акції очільник освітньої галузі України Дмитро Табачник запевнив, що конкурс буде оголошено зразу після того, як посада стане вакантною. Однак термін контракту сплив ще 2 листопада 2011 року, а конкурс, навіть попри

Про що йдеться? Річ у тім, що у тексті чинного Статуту НТУУ "КПІ" назва міністерства дана по-старому – Міністерство науки і освіти України, без додавання слів "молоді та спорту". Крім того, до статті, якою врегульовується діяльність конференції трудового колективу і де вказані норми представництва на ній для різних категорій колективу, не вписано фразу про представництво студентів, аспірантів і докторантів: "не менш як 10 відсотків – виборні представники з числа осіб, які навчаються у вищому навчальному закладі".

необов'язково. А претензії міністерства до НТУУ "КПІ" в разі невиконання цієї норми закону могли б виникнути лише після проведення виборів, а не до їхнього оголошення! Але, за практикою, яка склалася в КПІ, вже багато років поспіль 10% учасників конференції – це делегати від студентів і аспірантів.

Що ж до невідповідності назви міністерства – серйозно сприймати таку причину просто неможливо.

Цілком очевидно, що річ не в Статуті.

Тож колектив знов мусив винести питання в публічну площину і вивести своїх представників на прес-конференцію, з якої ми почали нашу розповідь. Наступного після неї дня, 16 грудня, міністр Дмитро Табачник на власній прес-конференції, яку він давав у міністерстві і яка була присвячена результатам роботи галузі впродовж 2011 року, на запитання журналістки телеканалу "24" про ситуацію з оголошенням конкурсу на посаду ректора КПІ знов озвучив версію, викладену в цитованому вище листі його заступника Є.Сулми. Понад те, ці самі претензії він висловив і представникам колективу університету – голові профкому співробітників НТУУ "КПІ" Віталію Молчанову, голові профкому студентів НТУУ "КПІ" Андрію Гаврушкевичу, заступнику голови Наукового товариства студентів і аспірантів НТУУ "КПІ" юристу Валерію Буняку та голові Студентської ради НТУУ "КПІ" Олегу Десятову під час особистої зустрічі, яка відбулася того ж дня. Сказав і про певні процедурні моменти: що, оскільки Статут КПІ та зміни до нього має затверджувати Кабмін, а не міністерство, то і спрямовувати їх університет має безпосередньо до Кабінету Міністрів (хоча, зауважимо, представляти такі проекти на розгляд Кабінету Міністрів України має такі профільне міністерство, а не окремі навчальні заклади). А ще послався на прецеденти: що, начебто, в Харківській юридичній академії ім. Ярослава Мудрого та в Острозькій академії в подібній ситуації конкурси було оголошено після затвердження їх статутів.

Утім, як виявилось, останнє твердження міністра не зовсім відповідає, чи, радше, зовсім не відповідає дійсності. Бо якщо, скажімо, взяти Острозьку академію, то її статут був

скасований Постановою Кабінету Міністрів від 16.11.2011 року, і на момент оголошення конкурсу ця академія взагалі працювала без статуту! Це, до речі, в телефонній розмові підтвердили представникам КПІ і самі працівники Острозької академії.

Що ж далі? Звісно, відповідні служби КПІ вкотре підготують і відішлють на затвердження всіх можливих інстанцій зміни до університетського Статуту. Але хто може гарантувати, що після цього на шляху до оголошення конкурсу не виникнуть нові перепони? Наприклад, що супровідні листи надруковані на якомусь не такому, як хотілося б посадовцям, папері? Чи що пакет на адресу МОНмолодьспорту відісланий після обіду, а десть записано, що розглядаються лише листи, направлені до полудня? Або інші висмокотані з пальця й безглузді претензії?

Нині ситуація нагадує ту, яка передувала подіям наприкінці жовтня цього року, коли студентський колектив університету змушений був вийти на мирну акцію до стін МОНмолодьспорту і захистити автономію та самоврядування традиції НТУУ "КПІ". Бо відсутність чіткого розуміння щодо того, хто очолюватиме університет у найближчі 7 років і прийматиме стратегічні рішення щодо його життєдіяльності та розвитку, створює серйозну напругу в колективі, рівень якої, до того ж, постійно зростає.

Виникає запитання: кому вигідно, щоби ця напруга вилилася в нові акції? І які плани виносять керівники освітньої галузі стосовно університету, який незалежні експерти вперто називають кращим в Україні? Університету, автономія якого підтверджена Указом Президента України від 30.08.2004 року №1023/2004 "Питання Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут"?

Відповіді на нього наразі немає. А чиновники міністерства замість виконання власних посадових обов'язків продовжують гратися в сумнівні з точки зору законодавства бюрократичні ігри. Не дотримуються слова і міністр Дмитро Табачник.

Тож представники університету на прес-конференції заявили, що якщо так триватиме й надалі, колектив залишає за собою право вдатися до інших заходів впливу на міністерство. Найрізноманітніших. І що про кожен з цих заходів і про реакцію на них чинної влади громадськість буде поінформовано.

Дмитро Стефанович



Учасники прес-конференції 15 грудня

доручення Прем'єр-міністра України М.Азарова, яке він дав після звернення університету на адресу Кабінету Міністрів України, і досі не оголошено.

Власне, звертався за допомогою колектив не лише до Прем'єр-міністра України, але й до керівництва Верховної Ради України та її фракцій. Ці звернення не залишилися поза увагою адресатів: на адресу міністра освіти і науки, молоді та спорту України направлялися відповідні запити, але міністерство їх просто проігнорувало.

Після місяця невизначеності перший заступник міністра Євген Суліма 1 грудня 2011 року письмово поінформував університет, що начебто конкурс планується оголосити після приведення у відповідність із Законом України "Про вищу освіту" Статуту НТУУ "КПІ".

Це, мовляв, може, як сказано в листі заступника міністра, "спричинити порушення під час проведення конференції трудового колективу з виборів ректора".

Відмовки, по меншій мірі, дивні.

По-перше, лист щодо внесення відповідних змін уже було надіслано до МОНмолодьспорту ще в жовтні й продубльовано повторним листом у листопаді!

І, по-друге, норма про представництво осіб, які навчаються у ВНЗ, у такому самому формулюванні, яке надано в попередньому абзаці, записана в статті 37 Закону України "Про вищу освіту". З огляду на те, що закон – це нормативно-правовий акт, який за статусом за будь-який статут, університет зобов'язаний його виконувати незалежно від того, записана така фраза в його статуті чи ні. І, за великим рахунком, дублювати її

Програма ERASMUS MUNDUS тепер і в НТУУ "КПІ"!

Erasmus Mundus – це міжнародна програма співпраці і мобільності у сфері вищої освіти, яку ініціювала і фінансує Європейська Комісія. Метою програми є розвиток співробітництва Європейського Союзу з іншими країнами у сфері вищої освіти – передача передового досвіду реалізації Болонського процесу через організацію обміну студентами (на бакалаврському, магістерському та докторському рівнях) та науково-педагогічними кадрами.



Завдяки зусиллям департаменту навчально-виховної роботи, наш університет виграв конкурсний відбір на участь у програмі ERASMUS MUNDUS Action II. Тепер у талановитої та енергійної молоді нашого університету з'явилася можливість навчатися в університетах-партнерах, що входять до консорціуму у складі: Грацький університет імені Карла і Франца (Австрія), Львівський католицький університет (Бельгія), Університет Монпельє II (Франція), Єнський університет ім. Фрідріха Шиллера (Німеччина), Університет Гронінгена (Нідерланди), Ягеллонський університет (Польща), Університет Гранади (Іспанія), Університет Александру Іоан Куза (Румунія).

За допомогою ERASMUS MUNDUS Action II українські студенти зможуть отримувати стипендії університетів-партнерів програми та навчатися за кордоном, а НТУУ "КПІ" зможе приймати на навчання студентів-іноземців. Наш університет також може запрошувати для читання лекцій науковців і викладачів з Європи. У свою чергу, українські викладачі зможуть вести лекції у відомих університетах-партнерах, що входять до консорціуму у складі: Грацький університет імені Карла і Франца (Австрія), Львівський католицький університет (Бельгія), Університет Монпельє II (Франція), Єнський університет ім. Фрідріха Шиллера (Німеччина), Університет Гронінгена (Нідерланди), Ягеллонський університет (Польща), Університет Гранади (Іспанія), Університет Александру Іоан Куза (Румунія).

3 20 листопада 2011 року відкрився конкурс на отримання стипендії для проходження навчання, стажування або проведення дослідження в одному з 8 європейських ВНЗ, які є партнерами НТУУ "КПІ" у цьому проєкті. Докладну інформацію щодо умов участі в конкурсі ви можете знайти на сайті ДНВР <http://dnvr.kpi.ua/>.

За інф. відділу академічної мобільності

Продовження. Початок на 1-й стор.

Тут не було не тільки дерев чи кущів, тут навіть трава не росла – піщана пустеля, розрита ямами і траншеями. До того ж, як згадав у 1913 р. перший ректор КПІ В.Л.Кирпичов, під час закладення КПІ, що проходило 30 серпня 1898 р., стояла спека, сильний вітер носив хмари піску і пилюки, що ще більше підсилювало схожість до пустелі.

Але розпочалося будівництво, з'явилися навчальні корпуси, майстерні, житлові будинки, були висаджені дерева і кущі. Пройшли десятиліття, дерева виростили, і сьогодні влітку ми можемо насолодитися прохолодою у парку.

Цікаво відстежити по старих фотознімках, як росли ялини перед Першим корпусом. У грудні 2008 р. наша газета опублікувала знімок групи студентів на фоні першого корпусу, датований 22 червня 1903 р. На ньому видно маленьку ялинку – висотою людини по пояс. Є фото Першого корпусу 1908 р., на якому ялини дотягнулися до другого поверху (див. стор. 4). А на фото 1938 року їхні верхівки піднялися до вікон третього поверху.

Потім була Велика Вітчизняна війна. Окупанти вирубували дерева у парку, але ялини виціли. Корпуси КПІ були пошкоджені, після війни їх відбудували.

І якщо ми сьогодні можемо милуватися красою Першого корпусу і того, що навколо нього, то лише завдяки праці багатьох поколінь київських політехніків.

Кажуть, і бджола працює. Може й так. Але бджола діє інстинктивно, не усвідомлюючи того, що робить. Людина ж у своїй праці втілює задумане – ідею, замисел, проєкт. Перший корпус є таким, яким є, бо споруджений за проєктом архітектора І.С.Кітнера, визначним відповідною комісією кращим з усіх, представлених на конкурс. Та й сам політехнічний інститут у Києві з'явився тому, що група ініціативних громадян висунула ідею його створення, неодноразово зверталася до державних інстанцій, збирала кошти.

І пізніше КПІ розширювався, розвивався, будувався згідно з певними задумами, на виконання відповідних рішень певних установ і керівників. На виконання одних рішень певні факультети перетворювалися на окремі інститути, на виконання інших – створювалися нові факультети, будувалися нові корпуси, гуртожитки, бази відпочинку.

На початку 70-х років минулого століття керівництво держави прийняло рішення про розширення КПІ. Під керівництвом архітектора В.І.Лиховодова було створено перспективний Генеральний план розвитку КПІ, згідно з яким у 70-80-ті рр. було споруджено понад 20 об'єктів, у тому числі навчально-лабораторні корпуси, Науково-

Ялини були не завжди

технічна бібліотека, Центр культури та мистецтв, Спортивний комплекс, гуртожитки №№18-20.

Останніми роками КПІ теж змінюється – не в таких масштабах, але помітно. І це не лише будівництво нових корпусів і нове оснащення, а й нове обличчя КПІ. Це і пішохідна зона на вулиці Політехнічній, і реконструкція парку, і облаштування історичної частини кампусу КПІ, і Державний політехнічний музей при НТУУ "КПІ", який було відкрито в

Закінчення на 4-й стор. ➔



Фрагмент фото, датованого 22 червня 1903 р.

Містера КПІ-2011 обрано!



Богдан Тимошенко

13 грудня в Центрі культури та мистецтв НТУУ "КПІ" відбулося наймасовіше свято сили, інтелекту та креативу – Містер КПІ-2011.

За результатами конкурсу, новим Містером КПІ став **Богдан Тимошенко**, ФЛ (фото 1).

Містер інтелект – **Віталій Мірошніченко**, ІЕЕ (фото 2).

Містер артистичність – **Едуард Зубов**, ФБТ (фото 3).

Містер фотообраз – **Віталій Жук**, ХТФ (фото 4).
Містер мужність – **Сергій Христунов**, ФМФ (фото 5).

Містер глядацьких симпатій – **Дмитро Яцук**, ММІ (фото 6).

Містер Інтернет – **Дмитро Свистільник**, ФЕЛ (фото 7).

За інф. Студентської ради НТУУ "КПІ"

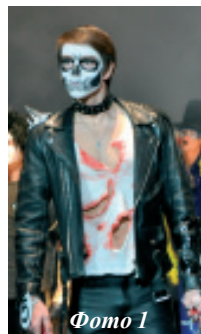


Фото 1

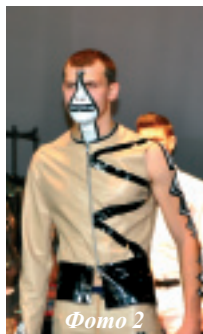


Фото 2

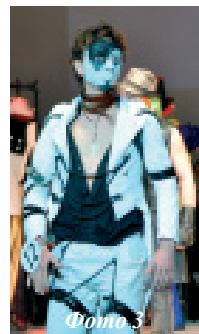


Фото 3

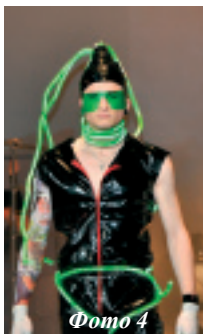


Фото 4

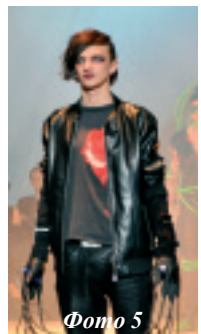


Фото 5

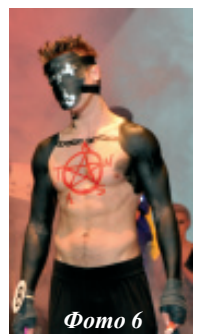


Фото 6

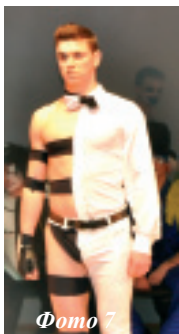


Фото 7



ТУТ ПОЧИНАЄТЬСЯ СВАТО

На початку ми грудня вирішили відвідати фабрику ялинкових іграшок у Лубяній, там наближення Нового року відчувається найбільше. Кульок з веселими написами накупити усім



друзям-знайомим та гарний настрій собі забезпечити. Адже це одна з двох фабрик, що працюють під Києвом і виготовляють якісні, ручної роботи, скляні ялинкові прикраси. Кажуть, хто рано встає, тому бог дає. Аж ні. Приїхали близько десятої і вперлися у глухі замкнені ворота.

Виявилось, що без попередньої домовленості потрапити на територію фабрики досить проблематично. Нова огорожа і металеві ворота надійно оберігають подвір'я. Ритуальні танці перед входом, спочатку несміливе, а далі гучніше гелання у хвіртку теж не мали наслідків, хоча ті барабанні вправи чув увесь

сільський куток. Двадцятихвилинні перемовини з вівчаркою, що вільно бігала у дворі, теж не дали результату – доброзичливо

помахуючи хвостом, вона не поспішала сповістити господарів, але шкірилася при нашому намаганні дотягтися до засувів. Акробатичні вправи на прилеглих деревах і пенках, щоб привернути увагу когось із співробітників надійно схованої від стороннього ока будівлі, теж не мали успіху. Зате подорожні співчутливо зупинилися і радили чи то гучніше гупати, чи вище дертися на дерева.

Нарешті доля змилювалася і послала сина господаря, який спочатку не міг второпати: що за дивні люди прийшли зрання за якимось десятком прикрас? Та вже за кілька хвилин потрапляємо до крамниці. У просторій кімнаті вздовж стін стоять коробки, заповнені кульками усіх розмірів (80-100-120 мм), кольорів

та малюнків. Усе це різнобарв'я тишиться-виблискує й аж проситься до рук. Тут і цьогорічні ноухау – розписи "під хохлому" та "під гжель", і традиційні ангели, Сніговики й Снігурки, усілякі казкові звіря-

та, квіти, зимові пейзажі, і звичайно ж – Дракоші, які, за східним календарем, нібито впливатимуть на перебіг подій наступного року. Очі розбігаються, пакети наче самі собою наповнюються святковим скляним крамом. Хоча, варто зазначити, рівень малюнків трохи поступався тим, які ми бачили років три тому, відвідавши фабрики вперше. (Мабуть, тому, що в цеху розфарбовування працюють переважно учні.)

Коли вже підписували свої покупки (за 1 грн тут роблять вітальні написи на кульках), повалили експу-



Ялини були не завжди

Закінчення.
Початок на 1,3-й стор.

1998 році, і картинна галерея. Сучасним студентам, мабуть, важко уявити, що нинішня Музейна площа і алея, де стоять пам'ятники, тридцять років тому була свого роду "заднім двором" КПІ, через який треба було швиденько перебігти у справах, бо прогулюватися ним бажання не виникало. А сьогодні відвідати алеї і музею – неодмінна складова програми прийому всіх почесних гостей нашого університету.

Не знаю, чи всі політехніки усвідомлюють, що видимі зміни останніх років, які відбуваються в нашому університеті, – це реалізація задумів нинішнього керівництва на чолі з М.З.Гуровським. Час від часу від нього можна почути слова, які комусь можуть здатися штампом: "перетворення КПІ на університет європейського зразка". Але якщо озирнутися навколо, то зміст цих слів стає зрозумілим.

І не можна сказати, що КПІ змінюється лише зовні. Введення атестацій, опитування роботодавців, моніторинг якості знань, програма "Майбутнє України", науковий парк "Київська політехніка", численні центри всесвітньо відомих компаній у галузі високих технологій, Українсько-японський та інші міжнародні центри КПІ – тільки за останні 10 років багато зроблено для того, щоб підвищити рівень освіти і створити умови для розвитку науки в нашому університеті.

Не знаю також, чи всі усвідомлюють, наскільки важливою була і є роль ректора у тому, як змінюється наш університет. Буде парк КПІ парком університету з понад столітньою історією чи на його місці побудують торговельно-розважальний комплекс? Буде Поляна студентським сквером чи тут має вирости багатопверхівка? Як відповісти на ці запитання нинішній ректор, відомо. А які відповіді дав би хтось інший? І взагалі, в нинішніх умовах, коли освіта і наука в нашій державі не є пріоритетами через безліч об'єктивних і суб'єктивних причин, зміни на краще в нашому університеті дуже значною мірою залежать від особистих якостей ректора, від його бачення призначення і майбутнього КПІ.

Два роки тому між віковими ялинами перед першим корпусом висаджено молоденькі ялинки. Коли їх бачиш і згадуєш, що ялини живуть до двохсот років, розумієш – саме ці ялини мають височити тут через сто років. І те, що їх висадили, – результат рішення тих, хто думав про далеке майбутнє КПІ.

Останні чотири місяці я все частіше розмірковую над питанням: чий і які рішення колектив нашого університету реалізуватиме у новому році і найближчі кілька років? Чи не будуть це рішення тих, хто не звик думати ні про майбутнє, ні про долю багатотисячних колективів?

В. Ігнатюк



1908 р.

Н. Вдовенко

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

<http://www.kpi.ua/kp>

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@kpi.ua
☎ гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка

І.Й.БАКУН
Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Регістраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-іню»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.